

ความเป็นมาและความสำคัญของมัธยุ�หা

โรงเรียนประถมศึกษาไก้ใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ทั้งแท้ ปี พุทธศักราช 2521 จนถึงปัจจุบันปี พุทธศักราช 2529 รวมเป็นเวลาที่ใช้หลักสูตรมา แล้ว 9 ปี โรงเรียนไก้จัดการเรียนการสอนตามแนวทางที่หลักสูตรระบุไว้ว่า การศึกษา ระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาที่พึ่งให้ข้อมูลความรู้ความสามารถด้านพื้นฐาน ในห้อง สภาพอันออกเฉียงไก' และคิกก่วนวุฒิไก' โดยจัดมวลประสบการณ์ให้นักเรียนไก'เรียนรู้ 5 กลุ่มประสบการณ์ คือ กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์-ชีวิก กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ และกลุ่มประสบการณ์พิเศษ กรณีวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2525 : ๕, ก) เมื่อพิจารณารายงานการศึกษา ผลการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในภาคทั่วไป ทั่วประเทศของกอง วิจัยทางการศึกษา กรณีวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2521 : อัคสานา) พนวฯ ในระบบแรกของการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 นั้น มีมัธยุ�หាและอุปสรรค ในการใช้หลักสูตรในภาคทั่วไป ทั้งนี้

1. โรงเรียนทั่วไป ไก'รับเอกสารสารหลักสูตรและวัสดุหลักสูตรทั่วไป ใน เพียงพอ และถูกต้อง และเอกสารบางประภูมิไก'รับเลข เช่น เอกสารในการวัดและ ประเมินผล เป็นต้น

2. โรงเรียนทั่วไป ในบางภาค เช่น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ ภาคกลาง มีครูไม่ครบชั้น นอกจากนี้บางโรงเรียนมีสภาพห้องเรียนคับแคบ มีนักเรียน แออัด ในเนมาระสมที่จะสอนตามแนวหลักสูตรใหม่ไก'

3. บุญริหาร โรงเรียนบางโรงเรียนไม่สนับสนุน ช่วยเหลือครูในการใช้ หลักสูตรใหม่ ปล่อยให้ครูสอนตามลำพัง และบางโรงเรียนไม่บูรณาการที่ไก'รับแจกออกใช้

4. ครูไม่บอกรับหลักสูตรใหม่ บางคนให้เหตุผลว่า สอนตามแนวหลักสูตรใหม่เห็นอยู่มาก หลักสูตรใหม่ก็จัดอบรมมาตั้งแต่เดิมไป นอกจากนั้นครูบางคนไม่ใช้อุปกรณ์
5. ขาดแคลนหนังสือเรียนเนื่องจากได้รับแจกไม่เพียงพอ และไม่สามารถหาซื้อได้
6. ครูซึ่งประณีตที่ 1 ในภาคทั่ง ๆ บางส่วนไม่擅การอบรมตามแนวหลักสูตรใหม่ ผู้ที่擅การอบรมก็ไม่เข้าใจหลักสูตรคือ พหุที่ขาดความมั่นใจในการสอนตามแนวหลักสูตรใหม่
7. ความพ่ายแพ้ของเด็กในบางโรงเรียนทั่งภัยมาก
8. ขาดการนิเทศติดตามผลจากวิทยากรผู้ให้การอบรม จากวิทยาลัยครู และจากศึกษานิเทศก์

เมื่อพบอุปสรรคและปัญหา หน่วยงานทั่ง ๆ ที่เกี่ยวข้องการประณีตศึกษา ได้แก่ กรมวิชาการ กรมศนสังกัด และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้พยายามที่จะชี้แจงหรืออุดอุปสรรค และปัญหาทั่ง ๆ ให้ลอกน้อยลงมาโดยตลอด อย่างไรก็ตามก็ไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์กันมากว่า เด็กอ่านไม่คล่อง เรียนไม่คล่อง จากเอกสารประกอบการประชุมหารือเกี่ยวกับ การสอนและการส่งเสริมภาษาไทย ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2527 : อัคส่าเนา) กล่าวว่า ผู้ที่ออกติกามผลผู้ที่เกี่ยวข้องการใช้หลักสูตร และผู้ที่สนใจการใช้ หลักสูตรประณีตศึกษา มักจะได้รับคำบอกรเล่า ทั้งจากครูและบุคคลในวงการศึกษาที่ เกี่ยวข้องว่า อ่านเรียนไม่คล่อง ครูประจำชั้นในชั้นสูงสุดกว่า ก็ทำให้ครูประจำชั้นที่ กำกั่ว ว่า สอนเด็กอย่างไร เด็กอ่านไม่เก่ง หรือมีบางส่วนอ่านไม่ออก สิ่งเหล่านี้เป็น ที่น่าสังเกตมาก ถ้าพิจารณากระบวนการใช้หลักสูตรด้านอื่น ๆ ประกอบ เช่น ครูใช้ เวลาสอนภาษาไทยมากกว่าอัตราเวลาเรียนที่กำหนด ครูสนใจสอนภาษาไทยมากกว่า สอนกิจกรรมประสมการณ์อื่น ๆ บางกิจกรรม ตั้งนั้นผลลัพธ์ทางการเรียนการสอนภาษาไทย และพฤติกรรมในการใช้ภาษาไทยของเด็กควรจะค่อนข้างมาก แต่ก็ไม่เป็นเช่นนั้น แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมทักษะซึ่งเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ โดยเฉพาะวิชาภาษาไทยมีความสำคัญ และจำเป็นที่สุดที่จะท้องได้รับการศึกษา วิเคราะห์ และประเมินผลเพื่อหาทางแก้ไข ให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามเจตนาของหลักสูตร ซึ่งจะเป็นผลก่อการเรียนรู้ ในเรื่องคณิตศาสตร์ และกิจกรรมประสมการณ์อื่น ๆ เนื่องด้วยประชาภิคในเรื่อง

การใช้และความเข้าใจภาษา ฉบับรวม กิริยากร และหมาย (2521 : 382) กล่าวว่า หลักสูตรภาษาไทยกับหลักสูตรประเพณีศึกษา ทุนหัตถกรราช 2521 นั้น มีจุดประสงค์ที่สำคัญที่สุด คือ ให้เกิดความสามารถดิจก่อสื่อสารกับคนอื่น ๆ ให้รับความส่าเร็จและเป็นประโยชน์ ในชีวิตของเข้าคุยกับการใช้ภาษาที่นี่เป็นพระภารหนึ่ง อีกประการหนึ่งก็คือว่า ให้ใช้หัดมีทักษะ ทักษะ ของการเรียนรู้ภาษาที่เข้าไปเรียนไปและสังหาความรู้ หรือความเพลิดเพลิน หรือว่าอะไรที่มันเป็นความจำเป็นในชีวิตของเข้า โดยการพัฒนา การพูด การอ่าน และ การเขียน การพิจารณาและการแสดงออกทางภาษา และสังหาความรู้ และสังหาสิ่งที่ทองการให้ได้ ผลส่าเร็จของการใช้หลักสูตรนั้น นอกจากระบบหัดมีทักษะที่มี จุดประสงค์ประกอบ ที่หัดมีทักษะและสมบูรณ์แล้ว หัดมีทักษะที่หลักสูตรก็เป็นบุคคลส่ากัญที่จะมีภารกิจในการเรียนการสอน และการวัดผลเป็นไปตามข้อผูกพันที่หลักสูตรวางไว้ให้มากหรือน้อยอีกด้วย หากครูไม่ปฏิบัติ บูรณาภิญญาไม่ได้หัดมีทักษะพัฒนาถึงแม้หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรจะได้รับ การพัฒนาไว้อย่างดีเพียงใดก็ตาม สันติ ธรรมมน้ำรุ่ง (2525 : 168) กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้ เป็นแนวทางที่จะนำหัดมีทักษะ ซึ่งเปรียบเสมือนภาคทฤษฎีไปสู่ การปฏิบัติจะให้เก็บผลและมีประสิทธิภาพประดิษฐ์และบันทึกนั้น บุคคลที่ส่ากัญยิ่ง ให้แก่ บูรณาภิญญา โรงเรียน และครูบูรณาภิญญา จะหัดมีทักษะ เข้าใจ ในหัดมีทักษะอย่างถ่องแท้ ห้องรู้จัก วิธีการขยายหลักสูตรมาสู่ชั้นเรียน หรือมาสู่หัดมีทักษะ โดยการทำประมวลการสอน โครงการสอน แผนการสอน บันทึกการสอน คู่มือครู แบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ คู่มือการวัดผล ดำเนินการสอน สามารถทำประมวลการสอน โครงการสอน และแผนการสอนได้ ที่จะเป็นแนวทาง ในการนำหลักสูตรไปใช้อย่างได้ผล เพื่อระดับครูบูรณาภิญญาให้มีโอกาสเตรียมหัดมีทักษะ ให้ในหัดมีทักษะการสอนเป็นระบบ ระบบเป็นมากขึ้น สรัสวดี จังกล (2526 : 2) ให้กล่าวดัง ครู และบูรณาภิญญา โรงเรียน ซึ่งเป็นบูรณาภิญญาที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ระบุไว้ว่า บูรณาภิญญา โรงเรียน ควรเป็นบูรณาภิญญาและสนับสนุนส่งเสริมครูหัดมีทักษะ พยายามใช้หลักสูตร ตาม ข้อผูกพัน หลักการ โครงการสร้าง หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร ระบบเป็นวัสดุ ประเมินผล การเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูหัดมีทักษะและปฏิบัติงานเอกสารประกอบหลักสูตร เนื่อง คู่มือ ครู แผนการสอน ฯลฯ หัดมีทักษะและค้นคว้า ตลอดจนบล็อกและใช้สื่อการเรียนการสอน ทาง ทางให้ครูประชุมปรึกษาหารือและร่วมมือกันจัดทำแผนการสอน สื่อการเรียน อุปกรณ์การสอน เครื่องมือทดสอบ วัสดุ ประเมินผลการเรียนการสอน สร้างแรงจูงใจให้แก่ครูที่-

ทั้งใจใช้หลักสูตรไก่คือ จัดหน่วยการเรียนฯ ช่วงครูให้ใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ ปรึกษา หารือและจัดทำเครื่องมือ และวัสดุอื่นเปลี่ยนมาให้ครูเตรียมและใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องกิจกรรมนักเรียน กิจกรรมโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตร สนับสนุนการแนะนำแนวทางเรียน ความประพฤติ และอาชีพ ส่งเสริมการเรียนและการสอนข้อมูล ระบุข่าวดุจการจัดทำและกิจกรรมของห้องสมุด ทางทางประชาสัมพันธ์ให้บูรณาการและอุปกรณ์เช้าใจห้องเรียนนักเรียนมีจุบัน จัดลิ้งแวกล้อมในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรฉบับปัจจุบัน เอาชุร่อย่างจริงจังในการแสวงหาทรัพยากรห้องถิ่นช่วยโรงเรียน โดยเฉพาะการเรียนการสอนจากแหล่ง วิทยาการ สถานประกอบการ สถานประกอบอาชีพอิสระ ปรึกษาหารือ และสนับสนุนให้จัด แผนการเรียนให้กว้างขวางและมีทางเบินไปให้กับห้องเรียน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ นักเรียน ครู และบุคคลส่วนภายนอกชื่นชม

จากการศึกษาผลการใช้หลักสูตรของจังหวัดค่าง ๆ ชั้นมัธยมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คำเนินการและสรุปไว้ในเอกสารประกอบการประชุมหารือเกี่ยวกับการสอน และการส่งเสริมภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2527 : อักษร) ดังนี้

1. ครูบางส่วนไม่เข้าใจกระบวนการเรียนการสอนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ให้รีบสอนตามที่เคยสอน เมื่อเข้าสู่ระบบการศึกษาที่กำหนดเป็นอย่างไรแล้วที่ มีกระบวนการที่ต้องเนื่อง มีการรับบทที่เป็นระบบห้าให้บล็อกที่ให้รับไม่เป็นไปตามที่ต้องการ

2. ครูบางคนไม่ศึกษาทำความเข้าใจคู่มือการสอนภาษาไทย สอนไปตามความเคยชินของตนเอง ทั้งอย่างครูบอกว่าสอนภาษาไทยหลักสูตรใหม่ ไม่ท่องสะกด เช่นไม่ให้สะกด ในสื่อเป็นค่า ค่าก่อจวนนี้ในถูกท่อง แสดงว่า ไม่ศึกษาหลักสูตร ชั้นประถมปีที่ 1 คู่มือการสอนในสื่อค่าทั้งหมดที่ 1 เป็นคันไป และเน้นการสะกดค่า และบันทึกผลงานปีที่ 4 ดังนั้นการสอนเช่นนี้ทำให้เกิดอ่านไม่ถ่อง

3. ครูบางส่วนไม่ศึกษาทำความเข้าใจคู่มือการสอนภาษาไทย ใช้นั้งสือเรียน แต่เพียงอย่างเดียว ทำให้สอนไม่ครบถ้วนตามหลักสูตร นักจะให้แต่การอ่าน ส่วนการฟัง ทูด และเขียน จะถูกอย่างไร

4. ครูไม่เข้าใจเนื้อหาสาระที่สำคัญของภาษาไทย ชั้นมหายใจ หักษาระทึ้ง ทูด อ่าน เขียน ติด เน้นการใช้ภาษาเป็นสำคัญ สอนหลักเกณฑ์ของภาษาในรูปการใช้ภาษา

มีครูเป็นจำนวนมากที่เน้นเนื้อหาอันเป็นเรื่องราว ที่น่าสนใจในการสอนมากกว่าทักษะทาง ๆ

5. การสอนชาติการปักปนข้อ ๆ ชาติการเน้นย้ำ เพาะวิชาทักษะชาเป็นท้องมีกิจกรรมทำง ๆ เพื่อให้เกิดทักษะ

6. ครูบางส่วนขาดทักษะในการเลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสมกับการเรียน การสอนภาษาไทย ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และเกลียดการเรียนภาษา

7. ครูบางส่วนขาดการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน ซึ่งเป็นพื้นฐานของการปลูกฝัง การแสวงหาความรู้ความค้นของนักเรียน ทำให้การอ่าน การเขียน ไม่แทรกด้านเท่าที่ควร

สำหรับในกรุงเทพมหานคร โรงเรียนทั้ง 36 โรงเรียน ในสังกัด สานักงานการประชุมศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของสานักงาน พะกรณการการประชุมศึกษาแห่งชาตินั้น มีบลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมปีที่ 6 พัฒนาขึ้นจากเดิม ติดเป็นร้อยละ 13.20 แต่ยังคงมีคะแนนเฉลี่ย ติดเป็นร้อยละของคะแนนรวมเพิ่มขึ้นกว่าบันทางก่อนปีที่ 6 นักเรียนที่มีบล การประเมินน่าพอใจ เมื่อใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ที่กว่าบันทางก่อนปีที่ 6 เรียน กับรายงานประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 ปีการศึกษา 2528 ของสานักงาน การประชุมศึกษากรุงเทพมหานคร (2529 : 10) เน่าทางก่อนทักษะภาษาไทย นักเรียน มีบลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งในปีการศึกษา 2527 และในปี- การศึกษา 2528 ตั้งที่ทราบกันอยู่แล้วว่า ก่อนทักษะภาษาไทย มีความสำคัญมาก เป็นองจาก เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ก่อนปีที่ 6 นักเรียนจะเป็นต้องมีทักษะทั้ง 4 ค้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ที่ไปของหลักสูตร ก่อนทักษะภาษาไทย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย จะเพิ่มขึ้นหรือลดลงอยู่ที่ความ- สามารถในการใช้หลักสูตร สูตร คุณภาพ (2523 : 130) ก็จ่าว่า การนำ หลักสูตรไปใช้รวมถึงกิจกรรม 3 ประเภท คือ การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัด ปัจจัยและสภาพทั่วไป ภายในโรงเรียน ในหลักสูตรบรรลุถึงเป้าหมาย และการสอน ของครู ซึ่งหวังกรุงเทพมหานคร มีมีจัดภายนอกโรงเรียนช่วยให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ แก้ อิทธิพลจากลั่นแวดล้อมทั่วไป ที่จะมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในค้าน-

อาชีวะของบุปผากรอง การเอาใจใส่กูแลเด็กในปักกรอง โดยสนับสนุนในเรื่องการศึกษา การอยู่ใกล้แหล่งวิทยาการ และอื่น ๆ ความพร้อมในการเรียนของนักเรียนในกรุงเทพมหานครจึงมีมาก แท้สภាទกการใช้หลักสูตรในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นอย่างไรนั้นยังไม่ได้มีข้อมูลศึกษาหรือหัวงานวิจัยไว้ บัญชีจึงห้ามการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพการใช้หลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย ซึ่งเป็นกลุ่มประสบการณ์ที่สำคัญที่สุดในการเรียนการสอน เพื่อทราบสภาพการปฏิบัติจริงในการใช้หลักสูตรว่า ค่าเบินการใช้หลักสูตรอย่างไร และมีอุปสรรคอย่างไรบ้าง อันจะเป็นแนวทางในการแก้ไข อุปสรรคหรือปรับปรุงการใช้หลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย ในมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และให้ทั้งหมดประสงค์ของการวิจัยไว้กังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้หลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษานักเรียนและขอเสนอแนะเพื่อแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ค่าเบินการศึกษาสภาพการใช้หลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 36 โรงเรียน โดยเลือกศึกษาเฉพาะระดับชั้นประถมปีที่ 2, 4 และ 6 เนื่องจากจัดโครงสร้างของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 แบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงชั้นประถมปีที่ 1-2 ชั้นประถมปีที่ 3-4 ชั้นประถมปีที่ 5-6 และระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียนของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดให้ ระดับชั้นประถมปีที่ 2, 4 และ 6 เป็นระดับชั้นที่มีการวัดและประเมินผลปลายปี

2. สภาพการใช้หลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาใน ก้านทั่ว ๆ คันนี้

2.1 การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน

2.1.1 การวางแผนการสอน

2.1.2 การจัดทำเอกสารเพื่อการสอน

2.1.3 การคัดเลือกกิจกรรมจากคู่มือการสอนภาษาไทย

2.2 การจัดปัจจัยและสภาพทั่ว ๆ ภายในโรงเรียนเพื่อการใช้หลักสูตร

2.2.1 การเตรียมวางแผนเพื่อใช้หลักสูตร

2.2.2 การจัดให้มีเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

2.2.3 การเตรียมบุคลากร

2.2.4 การจัดตารางเวลาสอน

2.2.5 การจัดสถานที่ที่ใช้สอนและนิคมปฏิบัติ

2.3 การจัดการเรียนการสอน

2.3.1 กิจกรรมการเรียนการสอน

2.3.2 กิจกรรมเสริมการเรียนการสอน

2.3.3 เทคนิคและวิธีสอน

2.3.4 การวัดและประเมินผลการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางให้บุนเดิรหารโรงเรียน และบุญที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียน การสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ระดับประถมศึกษา จัดสภาพการเรียนการสอน ช่วยเหลือ แนะนำ และส่งเสริมให้ครูใช้หลักสูตรใหม่ ให้บรรลุถูกหมาย

2. เป็นแนวทางให้กรมวิชาการ กรมที่น้ำสังกัด เรื่องการศึกษา หน่วยศึกษา- นิเทศ และวิทยาลัยครุ ปรับปรุงการใช้หลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย ในโรงเรียนประถม- ศึกษา ให้เกิดผลลัพธ์ดี

3. เป็นแนวทางให้บุญที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตร ให้ปรับปรุงหลักสูตร กลุ่มทักษะภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ก้านขบวนที่ใช้ในการวิจัย

สภาพการใช้หลักสูตร หมายถึง สิ่งที่เกิด出來ที่เป็นจริงในการใช้หลักสูตร ในสังคมของการปฏิบัติหรือปรินามหรือความเหมาะสม

กลุ่มหักษะภาษาไทย หมายถึง กลุ่มประสบการณ์ที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ เฉพาะกลุ่มวิชาภาษาไทย ตามโครงสร้างของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 36 โรงเรียน

หัวหน้ากลุ่มหักษะภาษาไทย หมายถึง ครูผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร โรงเรียน ให้รับผิดชอบในการส่งเสริมคุณภาพการเรียนการสอนกลุ่มหักษะภาษาไทย ทุกระดับชั้นในโรงเรียน

ครูสอนภาษาไทย หมายถึง ครูสอนภาษาไทย ชั้นประถมปีที่ 2, 4 และ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา 36 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร หมายถึง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีหน้าที่คุ้มครองและรับผิดชอบโรงเรียนในสังกัดทั้ง 36 โรงเรียน และอยู่ในความคุ้มครองและรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

จุดลงกรอบมหาวิทยาลัย

วิธีที่ดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลแบบกำหนดกรอบคุณประโยชน์ (Purposive Sampling) โดยมีค่ากำหนดหน้าที่ในการปฏิบัติงานเป็นหลัก เพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหารโรงเรียน และหัวหน้ากลุ่มหักษะ-

ภาษาไทย ส่วนกู้นักอ่านที่เป็นครูสอนภาษาไทยนั้น บีกจักษะการจัดโครงสร้างของหลักสูตรประชุมศึกษา ทุนศึกษา 2521 ชั้งแม่ไวย์เป็น ๓ ช่วง คือ ช่วงระดับชั้นประชุมปีที่ ๑-๒ ชั้นประชุมปีที่ ๓-๔ ชั้นประชุมปีที่ ๕-๖ และยิ่งระดับชั้นการวัดและประเมินผลการเรียน ของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดให้ระดับชั้นประชุมปีที่ ๒, ๔ และ ๖ เป็นระดับชั้นที่มีการวัดและประเมินผลปลายปี เป็นหลัก เพื่อเชื่อกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูสอนภาษาไทยทุกคนในระดับชั้นประชุมปีที่ ๒, ๔ และ ๖ ซึ่งถือว่าเป็นระดับชั้นที่มีการจัดการเรียนการสอนครอบคลุมเนื้อหาสาระที่หลักสูตรกำหนดไว้ในแต่ละช่วง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนรวมทั้งหมด ๕๔๒ คน ดังนี้

1.1 ผู้บริหาร โรงเรียนประชุมศึกษา สังกัดสำนักงานการประชุมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน ๓๖ คน

1.2 หัวหน้ากลุ่มทักษะภาษาไทย ในโรงเรียนประชุมศึกษา สังกัดสำนักงานการประชุมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน ๓๖ คน

1.3 ครูสอนภาษาไทยระดับชั้นประชุมปีที่ ๒, ๔ และ ๖ ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน ๔๗๐ คน ได้แก่

1.3.1 ครูสอนภาษาไทยระดับชั้นประชุมปีที่ ๒ ในโรงเรียนประชุมศึกษา สังกัดสำนักงานการประชุมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน ๒๐๕ คน

1.3.2 ครูสอนภาษาไทยระดับชั้นประชุมปีที่ ๔ ในโรงเรียนประชุมศึกษา สังกัดสำนักงานการประชุมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน ๑๙๗ คน

1.3.3 ครูสอนภาษาไทยระดับชั้นประชุมปีที่ ๖ ในโรงเรียนประชุมศึกษา สังกัดสำนักงานการประชุมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน ๖๘ คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัยที่บูรณาภรณ์ สร้างขึ้นเอง แบบสอบถามมี ๒ ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้ากลุ่มทักษะภาษาไทย

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามสำหรับครูสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมปีที่ 2, 4 และ 6

แบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ แยกฉบับจะมี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้สอนแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ และแบบปลายเปิด โดย datum ในเรื่องท่อไปนี้

ฉบับที่ 1 datum อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้ากลุ่มทักษะภาษาไทย เกี่ยวกับ เพศ อายุ วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน การให้รับการอบรมการใช้หลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย ทุนศักกรราช 2521

ฉบับที่ 2 datum ครูสอนภาษาไทยชั้นประถมปีที่ 2, 4 และ 6 เกี่ยวกับ เพศ อายุ วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน การสอนในระดับชั้น การให้รับการอบรมการใช้หลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย ทุนศักกรราช 2521

ตอนที่ 2 เป็นค่า datum เกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย ค้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดมิชชั่บและสภาพท่อง ๆ เพื่อการใช้หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมีค่าวาเลือก และแบบปลายเปิด โดย datum เรื่องท่อไปนี้

ฉบับที่ 1 datum เกี่ยวกับการเตรียมวางแผนเพื่อใช้หลักสูตร การจัดให้มีเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน การเตรียมบุคลากร การจัดทารงเวลาสอน และการจัดสถานที่ที่ใช้สอนและปีกปฏิบัติ รวม 5 ค้าน

ฉบับที่ 2 datum เกี่ยวกับการวางแผนการสอน การจัดทำเอกสารเพื่อการสอน การศึกเลือกกิจกรรมจากผู้สอนภาษาไทย การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน เทคนิคและวิธีสอน และการรักและประเมินผลการเรียน รวม 7 ค้าน

ตอนที่ ๓ เป็นค่าตามเกี่ยวกับมัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการแก้ไขมัญหาการใช้หลักสูตรกู้ภัยทักษะภาษาไทย ลักษณะแบบสอนตามเป็นแบบมีคัวเลือก และแบบปลายเปิด ซึ่งจะถูกนิยามไว้ในส่วนที่ 2 ของ แหล่งฉบับ รวมทั้งข้อเสนอแนะในการแก้มัญหาท่องค้านท้าย

การสร้างเกื้อ่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบสอนตาม ให้คำแนะนำในการพัฒนาคัมภีร์ตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าหาดูมูลและหลักการท่อง ๆ ของหลักสูตร ตลอดจนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทความและวารสารท่อง ๆ รวมทั้งสัมภาษณ์อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อ่านวิจัย ศึกษานิเทศก์ผู้รับผิดชอบงานค้านภาษาไทย ประชานกู้ภัยทักษะภาษาไทยของแท้กู้ภัย โรงเรียน ศูนย์สอนภาษาไทยที่เกิดที่ไกรรัตน์วัล ผู้เขียนช่วยค้านภาษาไทย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอนตาม

2. สร้างข้อกระหง เป็นแบบเลือกตอบและแบบปลายเปิด ในเรื่องที่เป็นข้อมูลที่ไปของผู้สอนแบบสอนตาม สภาพการใช้หลักสูตร มัญหาการใช้หลักสูตร และข้อเสนอแนะ เพื่อแก้มัญหา

3. นำแบบสอนตามที่สร้างขึ้นแล้ว ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทรงสอน เพื่อให้ข้อเสนอแนะ และนำมารับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอนตามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และร้านมาตรฐานการตรวจและพิจารณาความครอบคลุมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ และปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง โดยผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ก่อนนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยคำแนะนำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไป โดยนำหนังสือราชการจากหน่วยงานภาครัฐ หรือการศึกษา คณิตศาสตร์ และคณิตวิทยาลัย ฯ ทางลงกรณ์-มหาวิทยาลัย ไปคัดค่อเพื่อขอความร่วมมือจาก สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ และสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จากนั้นผู้วิจัยจึงแบบจกหมายราชการไปกับแบบสอนตามเพื่อนำส่งผู้วิหาร โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา-

กรุงเทพมหานคร ทั้ง 36 โรงเรียน ค่ายพน英勇

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวกับบุคคลของแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้การอ้อม และเสนอเป็นตารางประกอบความค่านิรบรรยาย
2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย วิเคราะห์โดยใช้การอ้อม และเสนอเป็นตารางประกอบความค่านิรบรรยาย
3. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา ข้อเสนอแนะ วิเคราะห์ความคิดเห็นและเสนอเป็นความเรียง แสดงความคิดของปัญหา และข้อเสนอแนะแก่ครุภัณฑ์ทางการศึกษา

ลำดับขั้นในการเสนอข้อมูล

การเสนอผลการวิจัย จะเสนอเป็นลำดับขั้นดังนี้

บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ร่องรอยการวิจัย ที่ปรึกษา ผู้ช่วย ผู้สนับสนุน วัสดุที่ใช้ในการวิจัย การรวมรวมข้อมูล และทดสอบที่ใช้

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ